

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 8ης Μαΐου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Περιορισμός – Απόφαση για την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως – Έλλειψη αιτιολογίας – Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος – Πρόληψη της διαπράξεως αξιόποινων πράξεων εις βάρος των προσώπων που εκδίδονται – Προστασία της δημόσιας υγείας – Αναλογικός χαρακτήρας του περιορισμού της ελευθερίας εγκαταστάσεως – Άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου – Δικαιώματα άμυνας – Γενική αρχή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως»

Στην υπόθεση C-230/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Tirol (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο του ομόσπονδου κράτους του Τιρόλου, Αυστρία) με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Μαρτίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

PI

κατά

Landespolizeidirektion Tirol,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Toader, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas και M. Safjan (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η PI, εκπροσωπούμενη από τον A. Zelinka, Rechtsanwalt,
- η Landespolizeidirektion Tirol, εκπροσωπούμενη από τον C. Schmalzl,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. Hesse,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους H. Krämer και L. Malferrari,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 41, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της ΡΙ και της Landespolizeidirektion Tirol (περιφερειακής αστυνομικής διεύθυνσης του Τιρόλου, Αυστρία, στο εξής: περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση) σχετικά με τη νομιμότητα της παύσεως της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως που διαχειρίζεται η ΡΙ.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο Χάρτης

- 3 Το άρθρο 15 του Χάρτη, με τον τίτλο «Ελευθερία του επαγγέλματος και δικαίωμα προς εργασία», προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα.

2. Κάθε πολίτης της Ένωσης είναι ελεύθερος να αναζητά απασχόληση, να εργάζεται, να εγκαθίσταται ή να παρέχει υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος.

[...]
- 4 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17) διευκρινίζουν, όσον αφορά το άρθρο του 15, παράγραφος 2, ότι η διάταξη αυτή προβλέπει τις τρεις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στα άρθρα 26, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, ήτοι την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.
- 5 Κατά το άρθρο 16 του Χάρτη, το οποίο επιγράφεται «Επιχειρηματική ελευθερία»:

«Η επιχειρηματική ελευθερία αναγνωρίζεται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές.»
- 6 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη διευκρινίζουν, όσον αφορά το άρθρο 16 του Χάρτη, ότι η διάταξη αυτή βασίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου, το οποίο έχει αναγνωρίσει την ελευθερία ασκήσεως οικονομικής ή εμπορικής δραστηριότητας και την ελευθερία των συμβάσεων, καθώς και στο άρθρο 119, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ το οποίο αναγνωρίζει τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

- 7 Το άρθρο 35 του Χάρτη, με τίτλο «Προστασία της υγείας», ορίζει τα εξής:
- «Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές. [...]»
- 8 Το άρθρο 41 του Χάρτη, που επιγράφεται «Δικαίωμα χρηστής διοίκησης», ορίζει τα εξής:
- «1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.
2. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει ιδίως:
- α) το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση προτού ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του·
- β) το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει πρόσβαση στον φάκελό του, τηρουμένων των νομίμων συμφερόντων της εμπιστευτικότητας και του επαγγελματικού και επιχειρηματικού απορρήτου·
- γ) την υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της.
- [...]»
- 9 Το άρθρο 47 του Χάρτη, με τίτλο «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», ορίζει τα εξής:
- «Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
- Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικαστεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.
- [...]»
- 10 Το άρθρο 48 του Χάρτη, το οποίο επιγράφεται «Τεκμήριο αθωότητας και δικαιώματα της υπεράσπισης», ορίζει στην παράγραφο του 2:
- «Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο.»
- 11 Το άρθρο 51 του Χάρτη, που επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:
- «Οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης. [...]»
- 12 Το άρθρο 52 του Χάρτη, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εμβέλεια και ερμηνεία των δικαιωμάτων και των αρχών», ορίζει τα εξής:
- «1. Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί

επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

2. Τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τον παρόντα Χάρτη και τα οποία αποτελούν αντικείμενο διατάξεων των Συνθηκών ασκούνται υπό τους όρους και εντός των ορίων που καθορίζονται σε αυτές.

[...]

7. Τα δικαστήρια της Ένωσης και των κρατών μελών λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους τις επεξηγήσεις οι οποίες έχουν εκπονηθεί με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων για την ερμηνεία του παρόντος Χάρτη.»

Η οδηγία 2006/123/EK

- 13 Το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006, L 376, σ. 36), το οποίο επιγράφεται «Ορισμοί», προβλέπει τα κάτωθι:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

[...]

5. ως “εγκατάσταση” νοείται η πραγματική άσκηση οικονομικής δραστηριότητας, κατά το άρθρο 43 [ΕΚ], από τον πάροχο για αόριστο χρονικό διάστημα και με τη δημιουργία σταθερής εγκατάστασης, από την οποία διεξάγεται όντως η επιχειρηματική δραστηριότητα της παροχής υπηρεσιών·

6. ως “σύστημα χορήγησης άδειας” νοείται κάθε διαδικασία που υποχρεώνει τον πάροχο ή τον αποδέκτη της υπηρεσίας να υποβάλει αίτηση στην αρμόδια αρχή για την έκδοση επίσημης ή σιωπηρής αποφάσεως σχετικά με την πρόσβαση σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή με την άσκησή της·

[...]»

- 14 Το κεφάλαιο III της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Ελευθερία εγκατάστασης των παρόχων υπηρεσιών», περιέχει, στο τμήμα του 1, το οποίο επιγράφεται «Άδειες», τα άρθρα 9 έως 13.

- 15 Το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Συστήματα χορήγησης άδειας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν την πρόσβαση σε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και την άσκησή τους από σύστημα χορήγησης άδειας, παρά μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το σύστημα χορήγησης άδειας δεν εισάγει διακρίσεις εις βάρος του παρόχου της υπηρεσίας·
- β) η ανάγκη ύπαρξης συστήματος χορήγησης άδειας δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος·
- γ) ο επιδιωκόμενος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικό μέτρο, ιδίως επειδή οι εκ των υστέρων έλεγχοι θα λάμβαναν χώρα με πολύ μεγάλη καθυστέρηση για να είναι πραγματικά αποτελεσματικοί.»

- 16 Το άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα συστήματα χορήγησης άδειας βασίζονται σε κριτήρια τα οποία δεν επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να ασκούν την εξουσία τους αυθαίρετα.»

- 17 Το τμήμα 2, επιγραφόμενο «Απαιτήσεις που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αξιολόγηση», του κεφαλαίου III της οδηγίας 2006/123 περιλαμβάνει τα άρθρα 14 και 15.

Το αυστριακό δίκαιο

- 18 Το άρθρο 14 του Tiroler Landes-Polizeigesetz (νόμου περί αστυνομικών διατάξεων του ομόσπονδου κράτους του Τιρόλου), της 6ης Ιουλίου 1976 (LGBL αριθ. 60/1976), ως έχει μετά την τελευταία του τροποποίηση (LGBL αριθ. 56/2017) (στο εξής: νόμος περί αστυνομικών διατάξεων), το οποίο φέρει τον τίτλο «Απαγόρευση», προβλέπει τα εξής:

«Απαγορεύεται:

- a) η κατ' επάγγελμα ανοχή σεξουαλικών πράξεων επί του ιδίου σώματος ή η κατ' επάγγελμα διενέργεια σεξουαλικών πράξεων (πορνεία) εκτός των αδειοδοτημένων οίκων ανοχής (άρθρο 15).

[...]

- 19 Το άρθρο 15 του εν λόγω νόμου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Χορήγηση άδειας λειτουργίας οίκου ανοχής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οίκος ανοχής είναι η επιχείρηση στην οποία ασκείται η πορνεία. Οίκος ανοχής επιτρέπεται να λειτουργεί μόνον κατόπιν χορηγήσεως άδειας (άδεια λειτουργίας οίκου ανοχής).»

- 20 Το άρθρο 19 του εν λόγω νόμου, που τιτλοφορείται «Ποινική διάταξη», ορίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Όποιος διατηρεί οίκο ανοχής χωρίς την άδεια του άρθρου 15 διαπράττει διοικητική παράβαση η οποία τιμωρείται με χρηματική ποινή έως 36 000 ευρώ και, σε περίπτωση αδυναμίας καταβολής, με στερητική της ελευθερίας ποινή έως τέσσερις εβδομάδες.»

- 21 Κατά το άρθρο 19a του ίδιου νόμου, που τιτλοφορείται «Επιτήρηση και παύση της λειτουργίας του οίκου ανοχής»:

«1. Αν υφίσταται, επί τη βάσει συγκεκριμένων περιστατικών, βάσιμη υπόνοια περί διοικητικής παραβάσεως κατά το άρθρο 19, παράγραφοι 1 ή 2, η αρμόδια αρχή και τα όργανα της τάξεως [...] δικαιούνται για τον σκοπό αυτόν να εισέρχονται επίσης σε κτήρια ή χώρους που κατά τα φαινόμενα χρησιμεύουν για την παράνομη άσκηση της πορνείας. Οι ιδιοκτήτες ή οι ενοικιαστές τέτοιων κτηρίων ή χώρων υποχρεούνται να ανέχονται την είσοδο στα κτήριά τους ή στους χώρους τους. Η λήψη άμεσων μέτρων καταναγκασμού επιτρέπεται.

[...]

3. Αν υφίσταται επί τη βάσει συγκεκριμένων περιστατικών η βάσιμη υπόνοια περί διοικητικής παραβάσεως κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, και μπορεί να υποτεθεί ότι συνεχίζεται η παράνομη λειτουργία του οίκου ανοχής, η αρμόδια αρχή μπορεί και χωρίς προηγούμενη διαδικασία να λάβει επιτόπου τα αναγκαία μέτρα για την παύση της λειτουργίας του οίκου ανοχής, ιδίως το κλείσιμο του οίκου ανοχής.

4. Κατόπιν αιτήσεως του μέχρι τούδε εκμεταλλευομένου τους χώρους ή του ιδιοκτήτη των χώρων οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν ως οίκος ανοχής, η αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλέσει με απόφαση τα επιβληθέντα κατά την παράγραφο 3 μέτρα, αν ο αιτών

- a) μπορεί να επιδείξει άδεια λειτουργίας οίκου ανοχής ή
- b) μπορεί να παράσχει εγγυήσεις ότι δεν θα επαναληφθεί η λειτουργία του οίκου ανοχής μετά την ανάκληση των κατά την παράγραφο 3 μέτρων.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 22 Η ΡΙ, υπήκοος Βουλγαρίας, προσέφερε υπηρεσίες μασάζ, σύμφωνα με την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος που της είχε χορηγηθεί στις 9 Φεβρουαρίου 2011 από τη Stadtmagistrat Innsbruck (δημοτική αρχή του Innsbruck, Αυστρία). Εκμεταλλευόταν κέντρο μασάζ ευρισκόμενο στην πόλη αυτήν.
- 23 Στις 12 Δεκεμβρίου 2017 δύο αστυνομικοί της περιφερειακής αστυνομικής διεύθυνσεως διενήργησαν έλεγχο στο κέντρο μασάζ της ΡΙ. Πεισμένοι ότι, στο κέντρο αυτό, παρέχονταν σε πελάτες σεξουαλικές υπηρεσίες, ήτοι γυμνό και ερωτικό μασάζ, οι εν λόγω αστυνομικοί αποφάσισαν, την ίδια ημέρα περί τις 20:30, να κλείσουν το εν λόγω κέντρο λόγω υπονοιών περί παραβάσεως του άρθρου 19, παράγραφος 2, του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων (στο εξής: απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017). Κατόπιν αυτού, το εν λόγω κέντρο σφραγίστηκε.
- 24 Η ΡΙ ενημερώθηκε προφορικά για την απόφαση αυτή ακριβώς πριν από το κλείσιμο του κέντρου της. Ουδεμία βεβαίωση για το εν λόγω κλείσιμο της χορηγήθηκε ούτε κάποιο έγγραφο που να εκθέτει τους λόγους λήψεως της εν λόγω αποφάσεως.
- 25 Στις 13 Δεκεμβρίου 2017 η ΡΙ ανέθεσε σε δικηγόρο την προάσπιση των συμφερόντων της, ο οποίος προσπάθησε τις επόμενες ημέρες κατ' επανάληψη να αποκτήσει πρόσβαση στον φάκελο της αστυνομίας. Εντούτοις, η πρόσβαση δεν του επιτράπη για τον λόγο ότι, στην περίπτωση διοικητικών μέτρων όπως αυτά που ελήφθησαν κατά της ΡΙ, η εν λόγω πρόσβαση δεν επιτρεπόταν, λαμβανομένης υπόψη της μη κινήσεως ποινικής διαδικασίας κατ' αυτής.
- 26 Στις 14 Δεκεμβρίου 2017 η ΡΙ ζήτησε την ανάκληση της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017 και στις 29 Δεκεμβρίου 2017 η περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση του Τιρόλου αποφάσισε να κάνει δεκτή την αίτηση αυτή. Η απόφαση που είχε εκδοθεί από την ανωτέρω διοικητική αρχή δεν περιείχε αιτιολογία σχετικά με το κλείσιμο ούτε εξέθετε τους λόγους που οδήγησαν στην ανάκληση της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017.
- 27 Στις 18 Δεκεμβρίου 2017 η ΡΙ άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Landesverwaltungsgericht Tirol (περιφερειακού διοικητικού πρωτοδικείου του ομόσπονδου κράτους του Τιρόλου, Αυστρία), προσφυγή με αίτημα να διαπιστωθεί ότι το κλείσιμο του κέντρου της για μασάζ ήταν παράνομο.
- 28 Δεδομένου ότι η περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση εξακολούθησε να μην της κοινοποιεί τα κρίσιμα για την παρούσα υπόθεση έγγραφα και πραγματικά στοιχεία, το αιτούν δικαστήριο προέβη το ίδιο στη διαπίστωση της συνδρομής αυτών των πραγματικών περιστάσεων.
- 29 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά την εθνική ρύθμιση, η απόφαση σχετικά με την παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, όπως είναι το κέντρο μασάζ της ΡΙ, παράγει τα αποτελέσματά της από την έκδοσή της. Δεδομένου ότι σκοπός της ρυθμίσεως αυτής είναι η καταπολέμηση της παράνομης πορνείας, είναι αναγκαίο οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να λαμβάνουν μέτρα στο πλαίσιο της εξουσίας τους εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού.

- 30 Μια τέτοια απόφαση μπορεί να ανακληθεί, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου, είτε από τη διοικητική αρχή, εν προκειμένω από την περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση, με ισχύ *ex nunc*, είτε από δικαστήριο, εν προκειμένω από το αιτούν δικαστήριο, το οποίο μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασής αυτής.
- 31 Εντούτοις, σε αντίθεση με τις άλλες εθνικές διαδικασίες που συνεπάγονται την άσκηση, από τις αρχές, της εξουσίας τους εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, η κανονιστική ρύθμιση η οποία διέπει την επίμαχη στην κύρια δίκη διαδικασία δεν απαιτεί από τις εν λόγω αρχές, κατόπιν της ασκήσεως της εν λόγω εξουσίας, να αιτιολογούν εγγράφως την απόφασή τους. Εντούτοις, η υποχρέωση γραπτής αιτιολογήσεως της απόφασής που λαμβάνεται στο πλαίσιο της ασκήσεως της εν λόγω εξουσίας σκοπεί να υποχρεώσει την οικεία αρχή να ελέγξει εκ νέου τη νομιμότητα της επεμβάσεώς της.
- 32 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, ελλείψει εγγράφου στο οποίο να εκτίθενται οι λόγοι στους οποίους βασίζεται η απόφαση που λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή στο πλαίσιο διαδικασίας όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο αποδέκτης μιας τέτοιας απόφασής στερείται της δυνατότητας να έχει πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεώς του, να λάβει γνώση των αποδεικτικών στοιχείων που έχει συλλέξει η αρχή αυτή και να διατυπώσει την άποψή του συναφώς. Μόνον έμμεσα, επ' ευκαιρία προσφυγής κατά των μέτρων που λαμβάνονται από την εν λόγω αρχή, ο αποδέκτης αυτός θα μπορούσε να λάβει γνώση των λόγων για τους οποίους η ίδια αρχή είχε την υπόνοια ότι είχε διαπραχθεί παρανομία.
- 33 Επιπλέον, οι δυνατότητες προσβολής της οικείας απόφασής δεν επαρκούν.
- 34 Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 19a, παράγραφος 4, του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων, η απόφαση της αρμόδιας αρχής περί παύσεως της λειτουργίας του συγκεκριμένου χώρου μπορεί να ανακληθεί μόνο σε δύο περιπτώσεις, ήτοι όταν ο αποδέκτης της απόφασής αυτής μπορεί είτε να προσκομίσει άδεια λειτουργίας οίκου ανοχής είτε να παράσχει εγγυήσεις ότι δεν θα επαναληφθεί η λειτουργία του οίκου ανοχής μετά την ανάκληση της απόφασής περί παύσεως της λειτουργίας.
- 35 Εντούτοις, όσον αφορά την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, το αιτούν δικαστήριο δεν είχε την εξουσία να ασκήσει έλεγχο της βασιμότητας των πραγματικών περιστατικών επί τη βάση των οποίων ελήφθη η απόφαση αυτή, δεδομένου ότι το δικαστήριο αυτό δεν είναι αρμόδιο να εκτιμήσει αν το αστυνομικό όργανο ευλόγως θεώρησε, εν προκειμένω, ότι συνέτρεχαν υπόνοιες περί της υπάρξεως παράνομης δραστηριότητας.
- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Landesverwaltungsgericht Tirol (περιφερειακό διοικητικό πρωτοδικείο του ομόσπονδου κράτους του Τιρόλου) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του [Χάρτη] την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως το άρθρο 19[a], παράγραφος 3, του [του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων], παρέχει τη δυνατότητα σε όργανα μιας αρχής, ακόμη και χωρίς προηγούμενη διοικητική διαδικασία, να λαμβάνουν μέτρα στηριζόμενα στην εξουσία εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως είναι ιδίως η παύση της λειτουργίας μια επιχειρήσεως επιτόπου, χωρίς να πρόκειται συναφώς για απλώς προσωρινά μέτρα;
- 2) Έχει το άρθρο 47 του [Χάρτη], ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα άρθρα 41 και 52 του [Χάρτη], υπό το πρίσμα της ισότητας των όπλων και της αποτελεσματικής προσφυγής, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 19, παράγραφοι 3 και 4, του [του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων], προβλέπει υλικά μέτρα στηριζόμενα στην εξουσία εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως είναι ιδίως το κλείσιμο επιχειρήσεως, χωρίς σύνταξη εγγράφου και χωρίς χορήγηση σχετικής βεβαιώσεως στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο;

- 3) Έχει το άρθρο 47 του [Χάρτη], ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα άρθρα 41 και 52 του [Χάρτη], υπό το πρίσμα της ισότητας των όπλων, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 19, παράγραφοι 3 και 4, [του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων], απαιτεί, για την ανάκληση υλικών μέτρων ληφθέντων άνευ οποιασδήποτε διαδικασίας επί τη βάση της εξουσίας εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως ιδίως το κλείσιμο επιχειρήσεως, αιτιολογημένη αίτηση για την ανάκλησή τους από το πρόσωπο που αφορούν τα υλικά αυτά μέτρα;
- 4) Έχει το άρθρο 47 του [Χάρτη], σε συνδυασμό με το άρθρο 52 του [Χάρτη], σε σχέση με την αποτελεσματική προσφυγή, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, όπως το άρθρο 19, παράγραφος 4, του [του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων], αναγνωρίζει, στην περίπτωση υλικού μέτρου καταναγκασμού συνιστάμενου στο κλείσιμο επιχειρήσεως, δικαίωμα υποβολής αιτήσεως προς ανάκλησή του εξαρτώμενο από συγκεκριμένες προϋποθέσεις οι οποίες το περιορίζουν;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του παραδεκτού

- 37 Στις γραπτές παρατηρήσεις της, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το τέταρτο ερώτημα είναι απαράδεκτο, όπως και, εν μέρει, το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα, στο μέτρο που τα τελευταία αυτά ερωτήματα αφορούν το άρθρο 19α, παράγραφος 4, του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων, το οποίο προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει τα εν λόγω μέτρα.
- 38 Πράγματι, η περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση ανακάλεσε το μέτρο του κλεισίματος του κέντρου της ΡΙ και διέταξε την αποσφράγιση του κέντρου αυτού. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προπαρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη νομική διάταξη δεν έχει πλέον εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία δεν έχει ως αντικείμενο τον διοικητικό αλλά τον δικαστικό έλεγχο των σχετικών μέτρων.
- 39 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από την υποβληθείσα στο Δικαστήριο δικογραφία, η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2017, περί επιβολής του μέτρου της παύσεως της λειτουργίας του κέντρου της ΡΙ, δεδομένου ότι η προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ασκήθηκε πριν την ανάκλησή της, στις 29 Δεκεμβρίου 2017, από την περιφερειακή αστυνομική διεύθυνση.
- 40 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που έχει υποβάλει το εθνικό δικαστήριο εντός του νομικού και πραγματικού πλαισίου το οποίο έχει προσδιορίσει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, ισχύει το τεκμήριο ότι είναι λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να μην αποφανθεί επί αιτήσεως εθνικού δικαστηρίου μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης ή ακόμη όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του υποβάλλονται, καθώς και προκειμένου να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους το εθνικό δικαστήριο φρονεί ότι υπάρχει ανάγκη να απαντηθούν τα ερωτήματα αυτά ώστε να αποφανθεί επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Milivojević, C-630/17, EU:C:2019:123, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 41 Στην παρούσα υπόθεση, διαπιστώνεται ότι το αιτούν δικαστήριο είναι το πλέον αρμόδιο προκειμένου να εκτιμήσει την ύπαρξη, υπό το πρίσμα του εθνικού δικαίου, του έννομου συμφέροντος της ΡΙ. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτά.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 42 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου την οποία θεσπίζει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, στο Δικαστήριο απόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα επιλύσεως της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Ειδικότερα, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να ερμηνεύει όλες τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που έχουν ανάγκη τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφανθούν επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, ακόμη και όταν οι διατάξεις αυτές δεν μνημονεύονται ρητώς στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα εν λόγω δικαστήρια (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2018, AREX CZ, C-414/17, EU:C:2018:1027, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 43 Στην παρούσα υπόθεση, μολονότι τυπικά το αιτούν δικαστήριο περιόρισε τα ερωτήματά του στην ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 2, καθώς και των άρθρων 41, 47 και 52 του Χάρτη, εντούτοις το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει το Δικαστήριο να του παράσχει όλα τα στοιχεία ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που μπορεί να του είναι χρήσιμα για την εκδίκαση της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί, ασχέτως του αν το αιτούν δικαστήριο έχει κάνει σχετική μνεία κατά τη διατύπωση του ερωτήματός του. Συναφώς, στο Δικαστήριο εναπόκειται να συναγάγει, από το σύνολο των στοιχείων που του έχει παράσχει το αιτούν δικαστήριο και ιδίως από το σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής, τα στοιχεία εκείνα του εν λόγω δικαίου που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς της κύριας δίκης (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2018, AREX CZ, C-414/17, EU:C:2018:1027, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 44 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, η ΡΙ, υπήκοος Βουλγαρίας, ασκεί στην Αυστρία ανεξάρτητη δραστηριότητα, ήτοι την εκμετάλλευση ενός κέντρου μασάζ.
- 45 Για να αποφανθεί επί της προσφυγής της οποίας έχει επιληφθεί, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι εθνική αρχή μπορεί να αποφασίσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, λόγω των υπονοιών που η αρχή αυτή έχει σχετικά με την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως και χωρίς την απαιτούμενη άδεια, δραστηριότητας πορνείας, χωρίς εντούτοις να εγγυάται στο πρόσωπο που εκμεταλλεύεται την εν λόγω εγκατάσταση τον σεβασμό ορισμένων διαδικαστικών δικαιωμάτων.
- 46 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί εκ προοιμίου ότι η δραστηριότητα που περιγράφεται στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως συνιστά υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 57 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι ασκείται στο έδαφος ενός κράτους μέλους από υπήκοο άλλου κράτους μέλους. Επιπλέον, η λειτουργία κέντρου μασάζ στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σύμφωνα με τα άρθρα 49 επ. ΣΛΕΕ.
- 47 Ακόμη και εάν υποτεθεί ότι η δραστηριότητα της ΡΙ περιλαμβάνει επίσης την εκμετάλλευση εγκαταστάσεως εντός της οποίας παρέχονται υπηρεσίες πορνείας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πορνεία συνιστά επ' αμοιβή παροχή υπηρεσιών (απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2001, Jany κ.λπ., C-268/99, EU:C:2001:616, σκέψη 49), ενώ η δραστηριότητα που συνίσταται στην εκμετάλλευση οίκου ανοχής εμπίπτει στην ελευθερία εγκαταστάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ και των άρθρων 9 έως 15 της οδηγίας 2006/123, οσάκις αυτή ασκείται από τον πάροχο των υπηρεσιών για

αόριστο χρονικό διάστημα και με τη δημιουργία σταθερής εγκαταστάσεως (πρβλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2015, *Trijber και Harmsen*, C-340/14 και C-341/14, EU:C:2015:641, σκέψεις 67 έως 77).

- 48 Στο μέτρο, συνεπώς, που προκύπτει, εν προκειμένω, ότι η δραστηριότητα της PI ασκείται για αόριστο χρονικό διάστημα και με τη δημιουργία σταθερής εγκαταστάσεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, η εν λόγω δραστηριότητα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ελευθερίας εγκαταστάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ και των άρθρων 9 έως 15 της οδηγίας 2006/123.
- 49 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η εθνική ρύθμιση που έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης εξαρτά την άσκηση της πορνείας από την απαίτηση λήψεως προηγούμενης αδειάς.
- 50 Όσον αφορά την οδηγία 2006/123, της οποίας τα άρθρα 9 έως 13 ορίζουν τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ένα καθεστώς παροχής αδειών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα ερωτήματα που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν αφορούν τη νομιμότητα του εθνικού καθεστώτος που διέπει την άσκηση των δραστηριοτήτων πορνείας καθ' εαυτήν, αλλά τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης ενός μέτρου πάυσεως της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως το οποίο ελήφθη χωρίς ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις.
- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν υπό το πρίσμα του άρθρου 49 ΣΛΕΕ και όχι της οδηγίας 2006/123.
- 52 Το δε άρθρο 15, παράγραφος 2, του Χάρτη, το οποίο αποτελεί αντικείμενο του πρώτου ερωτήματος, κατοχυρώνει ιδίως το δικαίωμα ελεύθερης εγκαταστάσεως ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.
- 53 Όπως προκύπτει από τις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη, οι οποίες, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 52, παράγραφος 7, του Χάρτη, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την ερμηνεία του, το άρθρο 15, παράγραφος 2, του Χάρτη προβλέπει τις τρεις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στα άρθρα 26 καθώς και 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, ήτοι, αντιστοίχως, την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.
- 54 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, έστω και εάν το αιτούν δικαστήριο δεν αναφέρεται, στην αίτησή του προδικαστικής αποφάσεως, στο άρθρο 16 του Χάρτη, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η διάταξη αυτή παραπέμπει, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου κατοχυρώνεται η άσκηση της θεμελιώδους ελευθερίας εγκαταστάσεως (πρβλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2014, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, σκέψη 22).
- 55 Επομένως, το γεγονός ότι έγινε επίκληση, όσον αφορά την ελευθερία εγκαταστάσεως, του άρθρου 15, παράγραφος 2, του Χάρτη συνεπάγεται, στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, ότι πρέπει να εκτιμηθεί αν έτυχε σεβασμού η ελευθερία αυτή και υπό το πρίσμα του άρθρου 16 του εν λόγω Χάρτη.
- 56 Όσον αφορά το άρθρο 41 του Χάρτη, το οποίο αποτελεί αντικείμενο του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι προκύπτει σαφώς από τη διατύπωση της εν λόγω διατάξεως ότι αυτή δεν απευθύνεται στα κράτη μέλη αλλά μόνο στα θεσμικά και άλλα όργανα και στους οργανισμούς της Ένωσης (απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, *UBS Europe κ.λπ.*, C-358/16, EU:C:2018:715, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, το άρθρο 41 του Χάρτη δεν ασκεί επιρροή στην υπόθεση της κύριας δίκης.

- 57 Η εν λόγω διάταξη αποτυπώνει εντούτοις μια γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης κατά την οποία το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως περιλαμβάνει την υποχρέωση της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της (πρβλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, YS κ.λπ., C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψη 68). Η υποχρέωση παραθέσεως από τη διοίκηση αρκούντως ειδικής και συγκεκριμένης αιτιολογίας ώστε να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους του εις βάρος του ατομικού μέτρου αποτελεί ως εκ τούτου το αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψη 88, και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, σκέψη 38).
- 58 Ως εκ τούτου, από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, το άρθρο 15, παράγραφος 2, και τα άρθρα 16, 47 και 52 του Χάρτη, καθώς και η γενική αρχή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι διοικητική αρχή μπορεί να αποφασίσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω εθνική ρύθμιση άδεια, στο μέτρο που, πρώτον, η ρύθμιση αυτή δεν απαιτεί η εν λόγω απόφαση να εκθέτει τους πραγματικούς και τους νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται, να είναι γραπτή και να κοινοποιείται στον αποδέκτη της, δεύτερον, απαιτεί, από την άλλη πλευρά, να είναι αιτιολογημένη η αίτηση του εν λόγω αποδέκτη περί ανακλήσεως της αποφάσεως αυτής και, τρίτον, περιορίζει τους λόγους βάσει των οποίων το αρμόδιο διοικητικό όργανο μπορεί να ανακαλέσει την εν λόγω απόφαση.

Επί των ερωτημάτων

- 59 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, αποτελεί περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ κάθε εθνικό μέτρο το οποίο, ακόμη και αν εφαρμόζεται άνευ διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, απαγορεύει, παρακωλύει ή καθιστά λιγότερο ελκυστική την άσκηση, από τους πολίτες της Ένωσης, της ελευθερίας εγκαταστάσεως που κατοχυρώνει η Συνθήκη (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2018, Memoria και Dall'Antonia, C-342/17, EU:C:2018:906, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 60 Εν προκειμένω, εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι διοικητική αρχή μπορεί να αποφασίσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω ρύθμιση άδεια, μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες επί του κύκλου εργασιών και της εξακολουθήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητας, ιδίως όσον αφορά τη σχέση με τους πελάτες που κάνουν χρήση των σχετικών υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, η ρύθμιση αυτή μπορεί να εμποδίσει ή να αποθαρρύνει τα πρόσωπα από άλλα κράτη μέλη που επιθυμούν να εγκατασταθούν στο ομόσπονδο κράτος του Τιρόλου (Αυστρία) με σκοπό την άσκηση σε αυτό επαγγελματικής δραστηριότητας όπως είναι η επίμαχη στην κύρια δίκη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, σκέψεις 41 έως 45).
- 61 Κατά συνέπεια, η εν λόγω εθνική ρύθμιση συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ.
- 62 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ένας περιορισμός στην ελευθερία εγκαταστάσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 49 ΣΛΕΕ μπορεί να δικαιολογηθεί, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζεται άνευ διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, αρκεί να είναι κατάλληλος για την υλοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού και να μη βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξή του μέτρου (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2018, Memoria και Dall'Antonia, C-342/17, EU:C:2018:906, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 63 Αποτελεί επίσης πάγια νομολογία ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τον Χάρτη έχουν εφαρμογή σε όλες τις καταστάσεις που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και ότι απαιτείται, ως εκ τούτου, σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών στην περίπτωση εθνικής ρυθμίσεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω δικαίου (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, ΑΓΕΤ Ηρακλής, C-201/15, EU:C:2016:972, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Τούτο ισχύει ιδίως σε περίπτωση που μια εθνική ρύθμιση είναι ικανή να περιορίσει μία ή περισσότερες από τις θεμελιώδεις ελευθερίες που κατοχυρώνονται με τη Συνθήκη και το κράτος μέλος επικαλείται, προς δικαιολόγηση του περιορισμού αυτού, επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος. Σε μια τέτοια περίπτωση, η επίμαχη εθνική ρύθμιση μπορεί να εμπίπτει στις προβλεπόμενες εξαιρέσεις μόνον εφόσον είναι σύμφωνη με τα θεμελιώδη δικαιώματα, των οποίων τον σεβασμό διασφαλίζει το Δικαστήριο (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, ΑΓΕΤ Ηρακλής, C-201/15, EU:C:2016:972, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 65 Εν προκειμένω, καθόσον η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική ρύθμιση συνιστά, όπως προκύπτει από τη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, συνιστά επίσης περιορισμό της ασκήσεως της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της επιχειρηματικής ελευθερίας, που κατοχυρώνονται αντιστοίχως στο άρθρο 15, παράγραφος 2, και στο άρθρο 16 του Χάρτη.
- 66 Συγχρόνως, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στην άσκηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται με αυτόν, υπό την προϋπόθεση ότι οι ως άνω περιορισμοί προβλέπονται από τον νόμο, δεν θίγουν το ουσιαστικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, ΑΓΕΤ Ηρακλής, C-201/15, EU:C:2016:972, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 67 Εν προκειμένω, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η εν λόγω εθνική ρύθμιση είναι αναγκαία για την πρόληψη εγκληματικών δραστηριοτήτων που συνδέονται με την πορνεία, καθώς και για την προστασία της ανθρώπινης υγείας.
- 68 Δεδομένου ότι η άσκηση της πορνείας δεν απαγορεύεται στο ομόσπονδο κράτος του Τιρόλου, υπόκειται σε έλεγχο και περιορισμούς που προβλέπονται χάριν του γενικού συμφέροντος. Προς τούτο, η εν λόγω εθνική ρύθμιση εξαρτά ιδίως τη δραστηριότητα αυτή από τη λήψη αδείας. Επιπλέον, τα πρόσωπα που την ασκούν υπόκεινται σε ειδικές υγειονομικές απαιτήσεις και σε τακτικό έλεγχο ανιχνεύσεως σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, συμπεριλαμβανομένου του HIV/AIDS και της φυματιώσεως.
- 69 Δεδομένου ότι η παράνομη πορνεία δεν υπόκειται στον εν λόγω έλεγχο, ενέχει, κατά την άποψη της εν λόγω κυβερνήσεως, κινδύνους για την υγεία των προσώπων που την ασκούν, για τους πελάτες τους καθώς και, γενικότερα, για την κοινωνία.
- 70 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η πρόληψη της διαπράξεως αξιόποινων πράξεων εις βάρος των προσώπων που εκδίδονται, και συγκεκριμένα της εμπορίας ανθρώπων, του εξαναγκασμού σε πορνεία και της εκδόσεως ανηλίκων, συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος (πρβλ. απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2015, Tjibber και Harmsen, C-340/14 και C-341/14, EU:C:2015:641, σκέψη 68).
- 71 Επιπλέον, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η προστασία της δημόσιας υγείας περιλαμβάνεται στους επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 1ης Μαρτίου 2018, CMVRO, C-297/16, EU:C:2018:141, σκέψη 57).

- 72 Η προστασία της υγείας κατοχυρώνεται επίσης από το άρθρο 35 του Χάρτη, το οποίο ορίζει ότι κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περιθάλψεως, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές.
- 73 Εν προκειμένω, η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται στην άσκηση δραστηριοτήτων πορνείας, έστω και για σύντομο χρονικό διάστημα, εντός μη καταχωρισμένης εμπορικής εγκαταστάσεως και, ως εκ τούτου, μη διαθέτουσας άδεια που χορηγείται από δημόσια αρχή κράτους μέλους, δεν εξασφαλίζει τον επαρκή έλεγχο, από τις αρμόδιες αρχές, των δραστηριοτήτων αυτών εντός της συγκεκριμένης εγκαταστάσεως και, ως εκ τούτου, είναι πιθανό να αυξηθεί ο κίνδυνος να γίνουν τα πρόσωπα που ασκούν εντός αυτής τις δραστηριότητές τους θύματα αξιόποινων πράξεων.
- 74 Ομοίως, η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από πρόσωπα που δεν υπόκεινται σε ειδικές υγειονομικές απαιτήσεις και σε τακτικό έλεγχο για την ανίχνευση σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών μπορεί να αυξήσει τους κινδύνους για την υγεία των προσώπων που εκδίδονται όσο και των πελατών τους, στον βαθμό που είναι βέβαιον ότι οι σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες οι οποίες δεν αντιμετωπίζονται επιδεινώνουν την κατάσταση της υγείας και ότι ο φορέας μιας σεξουαλικά μεταδιδόμενης ασθένειας που δεν υποβάλλεται σε θεραπεία διατρέχει μεγαλύτερο κίνδυνο να προσβληθεί από κάποια άλλη ασθένεια.
- 75 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως που συνεπάγεται μια εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει στη διοικητική αρχή την εξουσία να αποφασίζει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω ρύθμιση άδεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος και ότι είναι πρόσφορη για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται με την ίδια ρύθμιση, ήτοι την πρόληψη της διαπράξεως αξιόποινων πράξεων εις βάρος των προσώπων που εκδίδονται καθώς και την προστασία της δημόσιας υγείας.
- 76 Κατόπιν τούτου, πρέπει να εξεταστεί αν η δυνατότητα που έχει εθνική διοικητική αρχή να αποφασίζει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω ρύθμιση άδεια μπορεί να θεωρηθεί αναλογική προς τους σκοπούς που αναφέρονται στη προηγούμενη σκέψη.
- 77 Συναφώς, θα μπορούσε, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ότι εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι διοικητική αρχή μπορεί να αποφασίζει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως για τους προαναφερθέντες λόγους είναι αναλογική υπό το πρίσμα των εν λόγω σκοπών. Εντούτοις, εν προκειμένω, η εν λόγω ρύθμιση επιτρέπει την παύση της λειτουργίας εγκαταστάσεως άνευ οιασδήποτε γραπτής και κοινοποιούμενης στον αποδέκτη παραθέσεως των νομικών και πραγματικών λόγων στους οποίους στηρίζεται η παύση αυτή, απαιτώντας όμως συγχρόνως να αιτιολογείται από τον ενδιαφερόμενο η αίτηση περί ανακλήσεως της αποφάσεως για την εν λόγω παύση της λειτουργίας.
- 78 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος είναι σε θέση να γνωρίζει το αιτιολογικό της αποφάσεως της διοικητικής αρχής που τον αφορά είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχει γνωστοποιηθεί το αιτιολογικό αυτό κατόπιν αιτήσεώς του, χωρίς να θίγεται η εξουσία του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή την κοινοποίηση αυτή, προκειμένου να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι σκόπιμο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί πλήρως στον δικαστή η δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της οικείας

εθνικής αποφάσεως (αποφάσεις της 4ης Ιουνίου 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, σκέψη 53, και, στο ίδιο πνεύμα, της 16ης Μαΐου 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, σκέψη 84).

- 79 Επιπλέον, το δικαίωμα ακροάσεως σε κάθε διαδικασία, το οποίο κατοχυρώνεται με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, συνεπάγεται την υποχρέωση της Διοικήσεως να μελετά με τη δέουσα προσοχή τις παρατηρήσεις που υπέβαλε ο ενδιαφερόμενος, εξετάζοντας με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως και αιτιολογώντας εμπειριστατωμένως την απόφασή της, η δε υποχρέωση αρκούντως ειδικής και συγκεκριμένης αιτιολογήσεως της αποφάσεως ώστε να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους απορρίψεως της αιτήσεώς του αποτελεί, συνεπώς, αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας (πρβλ. απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, σκέψεις 43, 45 και 48).
- 80 Ως εκ τούτου, η υποχρέωση σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας των αποδεκτών αποφάσεων οι οποίες θίγουν αισθητώς τα συμφέροντά τους βαρύνει, κατ' αρχήν, τις διοικητικές αρχές των κρατών μελών όταν αυτές λαμβάνουν μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, σκέψη 50).
- 81 Η απαίτηση αυτή της αιτιολογήσεως των αποφάσεων των εθνικών διοικητικών αρχών έχει ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο υποθέσεως όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία είναι επιβεβλημένη η εκτίμηση του δικαιολογημένου και αναλογικού χαρακτήρα ενός περιορισμού της ελευθερίας εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, καθώς και των ελευθεριών εγκαταστάσεως και ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας, που κατοχυρώνονται αντιστοίχως στο άρθρο 15, παράγραφος 2, και στο άρθρο 16 του Χάρτη.
- 82 Πράγματι, αφενός, εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να εκτιμήσουν συνολικά τις περιστάσεις υπό τις οποίες έχει θεσπισθεί και εφαρμόζεται μια περιοριστική ρύθμιση, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη σκοπών ικανών να δικαιολογήσουν την παρακώλυση της ασκήσεως θεμελιώδους ελευθερίας που διασφαλίζεται από τη Συνθήκη ΛΕΕ και η συμφωνία της εν λόγω παρακώλυσεως προς την αρχή της αναλογικότητας (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Sporting Odds, C-3/17, EU:C:2018:130, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 83 Αφετέρου, τα δικαστήρια αυτά μπορεί να υποχρεούνται μεν, κατ' εφαρμογήν των εθνικών δικονομικών κανόνων, να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν την προσκόμιση τέτοιων αποδείξεων, δεν είναι όμως, αντιθέτως, δυνατόν να υποχρεωθούν να υποκαταστήσουν τις εν λόγω αρχές ως προς την αιτιολόγηση την οποία οι αρχές αυτές υποχρεούνται να παράσχουν. Εφόσον η αιτιολόγηση αυτή δεν παρέχεται, λόγω της απουσίας ή της αδράνειας των εν λόγω αρχών, τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αντλήσουν όλες τις συνέπειες που απορρέουν από την έλλειψη αυτή (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Sporting Odds, C-3/17, EU:C:2018:130, σκέψη 54).
- 84 Εν προκειμένω, η εθνική ρύθμιση, κατά το μέρος που δεν προβλέπει ότι η απόφαση που διατάσσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, όπως είναι η επίμαχη στην κύρια δίκη, επιβάλλεται να παραθέτει επαρκώς τους πραγματικούς και νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται, να είναι γραπτή και να κοινοποιείται στον αποδέκτη της, δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 78 έως 83 της παρούσας αποφάσεως.
- 85 Πράγματι, η εν λόγω ρύθμιση δεν διασφαλίζει ότι ο αποδέκτης της αποφάσεως αυτής είναι σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους αυτή στηρίζεται, ώστε να μπορέσει να υπερασπίσει τα δικαιώματά του και να αποφασίσει κατά πόσον είναι σκόπιμο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή. Ως εκ τούτου,

εν προκειμένω, η ίδια ρύθμιση δεν επιτρέπει τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου ούτε τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, που κατοχυρώνονται με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη και τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.

- 86 Όσον αφορά την απαίτηση η οποία προβλέπεται από την επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική ρύθμιση και σύμφωνα με την οποία κάθε αίτηση περί ανακλήσεως της απόφασεως με την οποία παύει η λειτουργία εγκαταστάσεως πρέπει να αιτιολογείται δεόντως από τον ενδιαφερόμενο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απαίτηση αυτή είναι δυσανάλογη, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, αντιθέτως, η ίδια αυτή ρύθμιση δεν προβλέπει ότι επιβάλλεται η αιτιολόγηση μιας τέτοιας απόφασεως.
- 87 Στο πλαίσιο αυτό, το να απαιτείται από τον αποδέκτη μιας διοικητικής απόφασεως να αιτιολογεί το αίτημά του περί ανακλήσεως της απόφασεως αυτής, ενώ η ίδια η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη, θίγει το δικαίωμα του αποδέκτη αυτού σε αποτελεσματική προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου καθώς και τα δικαιώματά του άμυνας.
- 88 Όσον αφορά τον περιορισμό, που προβλέπεται στο άρθρο 19α, σημείο 4, του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων, των λόγων που μπορούν να δικαιολογήσουν την ανάκληση, από διοικητικό όργανο, της απόφασεως για την παύση της λειτουργίας εγκαταστάσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εν λόγω απόφαση μπορεί να ανακληθεί όταν ο αποδέκτης της είναι σε θέση είτε να προσκομίσει άδεια λειτουργίας οίκου ανοχής είτε να παράσχει εγγυήσεις ότι δεν θα επαναληφθεί η λειτουργία του οίκου ανοχής μετά την ανάκληση αυτή.
- 89 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η διάταξη αυτή του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, δεν προκύπτει ότι ο περιορισμός που εκτίθεται στην προηγούμενη σκέψη είναι αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας υπό το πρίσμα των σκοπών που επιδιώκει ο νόμος αυτός, ήτοι της προλήψεως της διαπράξεως αξιόποινων πράξεων εις βάρος των προσώπων που εκδίδονται καθώς και της προστασίας της δημόσιας υγείας.
- 90 Πράγματι, δεδομένου ότι, όπως διαπιστώθηκε με τις σκέψεις 73 έως 75 της παρούσας απόφασεως, η δυνατότητα άμεσης παύσεως της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, με την αιτιολογία ότι η αρμόδια αρχή έχει υπόνοιες περί της ασκήσεως, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την άδεια που απαιτείται προς τούτο, δικαιολογείται από τους εν λόγω σκοπούς, ο περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 19α, παράγραφος 4, του νόμου περί αστυνομικών διατάξεων πρέπει να θεωρηθεί ως λογική συνέπεια της απαγορευόμενης από την εν λόγω ρύθμιση εκμεταλλεύσεως οίκου ανοχής χωρίς την άδεια αυτή.
- 91 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στα υποβληθέντα ερωτήματα είναι ότι το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, το άρθρο 15, παράγραφος 2, και τα άρθρα 16, 47 και 52 του Χάρτη, καθώς και η γενική αρχή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι διοικητική αρχή μπορεί να αποφασίσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω ρύθμιση άδεια, στο μέτρο που η ρύθμιση αυτή, αφενός, δεν απαιτεί μια τέτοια απόφαση να εκθέτει τους πραγματικούς και τους νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται, να είναι γραπτή και να κοινοποιείται στον αποδέκτη της και, αφετέρου, απαιτεί, από την άλλη πλευρά, να είναι αιτιολογημένη η αίτηση του εν λόγω αποδέκτη περί ανακλήσεως της ίδιας απόφασεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 92 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ, το άρθρο 15, παράγραφος 2, και τα άρθρα 16, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και η γενική αρχή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι διοικητική αρχή μπορεί να αποφασίσει την άμεση παύση της λειτουργίας εμπορικής εγκαταστάσεως, λόγω υπονοιών ως προς την άσκηση, εντός της εν λόγω εγκαταστάσεως, δραστηριότητας πορνείας χωρίς την απαιτούμενη από την εν λόγω ρύθμιση άδεια, στο μέτρο που η ρύθμιση αυτή, αφενός, δεν απαιτεί μια τέτοια απόφαση να εκθέτει τους πραγματικούς και τους νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται, να είναι γραπτή και να κοινοποιείται στον αποδέκτη της και, αφετέρου, απαιτεί, από την άλλη πλευρά, να είναι αιτιολογημένη η αίτηση του εν λόγω αποδέκτη περί ανακλήσεως της ίδιας αποφάσεως.

(υπογραφές)